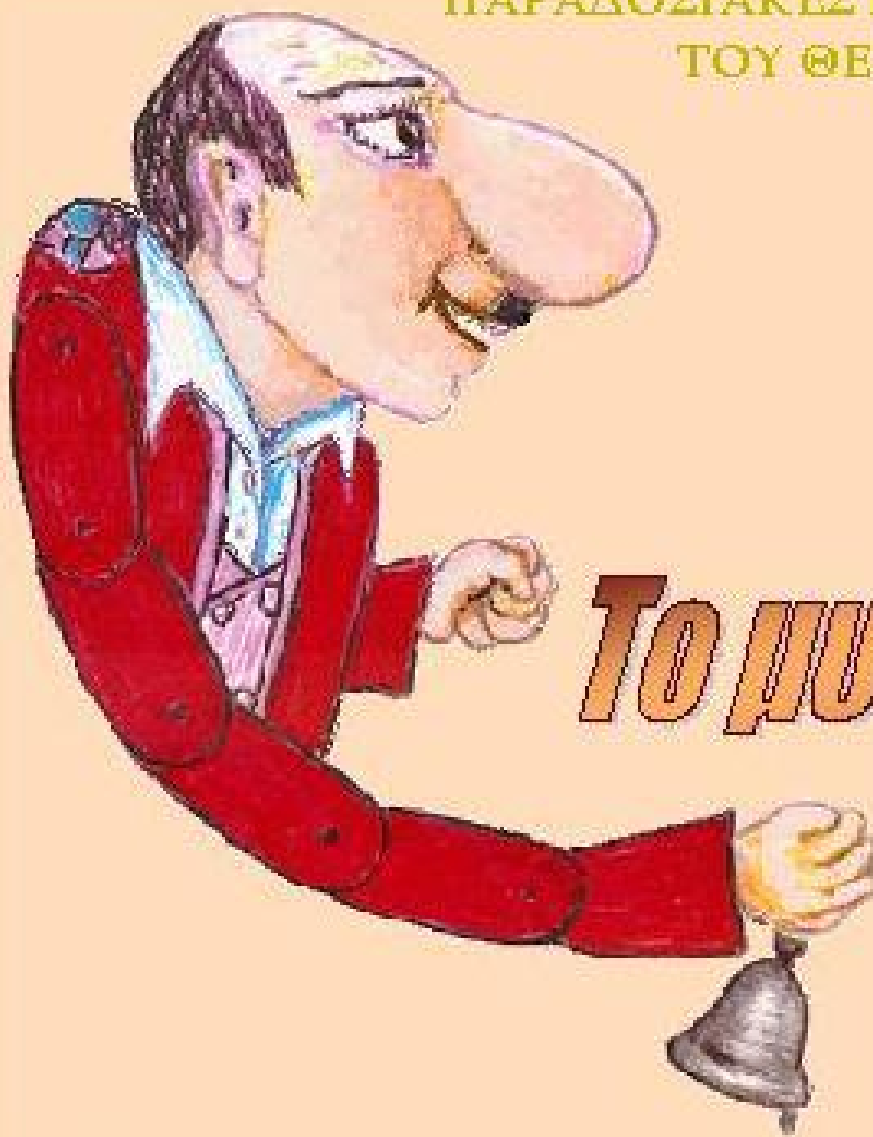

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το μυστικό

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Α'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

"Βοριάς"

- **ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ**

- **ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ**

- **ΤΟ ΨΕΜΑ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλωση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενδιαχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Στις παραστάσεις του θεάτρου σκιών μπορούμε να 'πούμε ότι κυριαρχεί το κωμικό στοιχείο. Το γέλιο. Και πολλά από τα αστεία του Καραγκιόζη με τον καιρό έγιναν ολόγκαν και τα χρησιμοποιούν στην ομιλία τους ακόμη και άτομα, τα οποία δεν έχουν παρακολουθήσει έστω και μία παράσταση θεάτρου σκιών.

Οι καλές όμως παραστάσεις έχουν πάντα σαν βάση κάποια υπόθεση, ένα στόρι, που κανονίζει την πλοκή του έργου και με την σωστή εναλλαγή των ηρώων του δίνει αρχή συνήθως σύντομη, μέση χωρίς απεραντολογίες και τέλος κατά κανόνα χαρούμενο. Μάλιστα ορισμένες υποθέσεις παραστάσεων του θεάτρου σκιών τις συναντάμε και σε κινηματογραφικές ταινίες με κάποιες, βεβαίως, παραλλαγές.

Οι υποθέσεις των παραστάσεων του θεάτρου σκιών δεν είναι πάντοτε ευχάριστες. Τις κάνουν, ίσως, η διακωμώδηση των όποιων δυσάρεστων γεγονότων και καταστάσεων και ο αυτοσαρκασμός των θρυλικών πρωταγωνιστών του και ιδιαίτερα του Καραγκιόζη, που η παράδοση τον θέλει να κουβαλάει στη ράχη του όλες τις κατάρες μιας ιδιόρρυθμης φυλής σ' έναν κόσμο ανταριασμένο και συνάμα μουλωχτό... καθώς και όλες τις αναποδιές μιας στερημένης καθημερινότητας που τον έκαναν σοφό.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΑΓΛΑΪΑ	
	ΓΕΡΟΣ	
	ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ	
	ΛΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ	
	ΚΟΠΕΛΑ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του παραδοσιακού τραγουδιού "Σαν τα μάρμαρα της πόλης").

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και μετά από λίγο η μουσική σταματάει). Μπρε, καλώς τον Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πλησιάζοντας προς αυτόν). Καλό νά 'χεις, γέρο-Δημήτρη μου.

ΓΕΡΟΣ Καιρό είχα να σε δω, μπρε παιδί μου... Ε; Τι κάνεις... είσαι καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ας τα λέμε καλά, άρχοντά μου... ας τα λέμε καλά. Εσύ... πώς τα πας;

ΓΕΡΟΣ Καλά είμαι, παιδί μου Χατζηαβάτη, κι εγώ... πολύ καλά. Σ' ευχαριστώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Η κόρη σου η Αννούλα... καλά;

ΓΕΡΟΣ Κι αυτή καλά. Μόνο που μεγάλωσε πια και... καταλαβαίνεις, όταν μεγαλώσει μια κοπέλα... αρχίζουν τα προβλήματα... φασαρίες... σκοτούρες... (Επαναλαμβάνει πιο έντονα). Σκοτούρες, σκοτούρες!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μέχρι να παντρευτεί, φαντάζομαι... ή δεν είναι έτοι;

ΓΕΡΟΣ Μα και βέβαια... Εκεί είναι η μεγάλη σκοτούρα, η παντρεία. (Επαναλαμβάνει πιο έντονα). Η παντρεία, η παντρεία!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά για ποιο λόγο; Η Αννούλα είναι καλό και όμορφο κορίτσι... φρόνιμο και νοικοκυρεμένο. Και προικίζεται και καλά, απ' ό,τι έχω ακούσει.

ΓΕΡΟΣ Αλλού είναι το πρόβλημα, Χατζηαβάτη παιδί μου... (Σε άλλο τόνο). Αλλά, τέλος πάντων, ας μη σε σκοτίζω περισσότερο... φαντάζομαι, έχεις κι εσύ τα δικά σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε παρακαλώ, άρχοντά μου... ό,τι θέλεις να μου 'πεις, να μου ζητήσεις να κάνω, αν μπορώ... και τα δικά μου... τα βρίσκω εγώ...

ΓΕΡΟΣ Το μόνο που θέλω από σένα, μπρε Χατζηαβάτη, είναι να μου βρεις έναν υπηρέτη... ένα δούλο, τζάνεμ... γερό και τίμιο. (Πιο έντονα). Τίμιο, τίμιο!.. Μπορείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς... αλίμονο. Θα φροντίσω, άρχοντά μου... Θα φροντίσω αμέσως, ο καημένος, να σου βρω τον καλύτερο. Άκου', λέει...

ΓΕΡΟΣ Και άσχημο τότε θέλω... (Πιο έντονα). Άσχημο, άσχημο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έννοια σου...

ΓΕΡΟΣ Και προπαντός... τότε θέλω παντρεμένο... Ε; (Πιο έντονα). Παντρεμένο, παντρεμένο!.. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μείνε ήσυχος. Θα σου τον βρω εγώ... όπως τον θέλεις!

ΓΕΡΟΣ Α, μπράβο!.. Και θα πλερωθείς καλά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε παρακαλώ, άρχοντά μου... τι είναι αυτά που λες; Εμένα μου φτάνει να γίνει η δουλειά σου. Άκου', να πληρωθώ... Ποτέ!..

ΓΕΡΟΣ Και βέβαια θα πληρωθείς... τι; Εγώ πληρώνω πάντα όσους με εξυπηρετούν... και πληρώνω καλά. Πήγαινε τώρα κι όταν βρεις τον κατάλληλο... φέρ' τον να τον διώ. (Πιο έντονα). Να τον διώ... να τον διώ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρέχω, άρχοντά μου... τρέχω, ο καημένος, και μόλις τον βρω, θα σου τον φέρω αμέσως.

ΓΕΡΟΣ Και... πού είσαι, Χατζηαβάτη... μην τον φέρεις στο σπίτι. Οι ώρες που είμαι στο σπίτι είναι λίγες και ακατάλληλες. Θα με βρεις στον καφενέ των γερόντων... εκεί συχνάζω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με μεγάλη προθυμία). Βεβαίως!.. Όπως επιθυμείς, γέρο-Δημήτρη μου... όπως επιθυμείς, άρχοντά μου!.. Στον καφενέ των γερόντων... γιατί όχι;

ΓΕΡΟΣ Το λοιπόν, σε αφήνω... και θα τα ξαναπούμε. (Πιο έντονα). Θα τα ξαναπούμε, θα τα ξαναπούμε!.. Γεια! (Προχωράει προσπερνώντας τον Χατζηαβάτη και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού αργά-αργά).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό να πας... Στο καλό... στο καλό. Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σου, για να σκοντάψεις!.. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα μονολογώντας). Αχ, τι ωραία!.. Πάλι θα τα βολέψω. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, πού να βρω δούλο να του πάω; (Προχωράει αργά προς την καλύβα σκεπτικός). Και τότε θέλει και γερό... τότε θέλει και τίμιο. Αλλιώς, θα τού 'στελνα 'κει πέρα τον Καραγκιόζη, που κάνει για όλες τις δουλειές... (Σιγή. Με έμπνευση). Μωρέ, δεν βαριέσαι!.. Την μεσιτεία μου να εισπράξω εγώ... και αν δεν του κάνει, ας τον διώξει. Χα!.. (Σε άλλο τόνο). Όμως, πού να βρίσκεται τώρα; Για να ιδώ: (προχωράει προς στην καλύβα) είναι στην παράγκα του;

ΦΩΝΕΣ Πιάστε τον!.. Πιάστε τον!.. Ένας ξυπόλυτος ήτανε... Πιάστε τον, τον κλέφτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κοντοστεκέται). Τι να τρέχει;

Σκηνή Β'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται φωνάζει). Πιάστε τον, μωρεεεέ!.. Από 'κει έκανε... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας με φόρα και πέφτει πάνω στον Χατζηαβάτη). Ασάπ', και σε τσάκωσα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατώντας). Σιγά, βρε, τρομάρα να μη σου 'ρθει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σταματάει). Δεν ακούς, μωρέ... (τον χτυπάει) που κορνάρω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οχ, οχ... Που... που να σου κουλαθεί το ξερό σου, Παναγία μου!.. (Σε άλλο τόνο). Τι 'ναι, βρε; Τι τρέχει; Ποιόν κυνηγάς; 'Η μήπως εσένα κυνηγάνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... Και τα δύο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τα δύο; Σαν να μη μου τα λες καλά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δε σου λέω καλά, ρε μάστορα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για λέγε: τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα να πάν' στο διάλο... στράβωσε η δουλειά απ' την αρχή.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δουλειά... ποιά δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα', ρε Χατζατζάρη, να 'δεις ατυχία... Μπήκα 'δεκεί στον φούρνο του Ανέστη και πήρα ένα ψωμί... Ωραίο ψωμί... στρογγυλό, στρογγυλό!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δηλαδή, το έκλεπες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Να... για να μάθεις να προσβάλλεις νοικοκυραίους ανθρώπους και μάλιστα φίλους σου. Α!.. Επήρα σου είπα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά χωρίς να το πληρώσεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... λες; Μπα... Όχι, ρε... Εγώ τέτοιο πράμα; Κάτσε καλά! (Μικρή σιγή). Αλλά... Ναι... ναι... τώρα που μου το λες, θυμάμαι, πως, όπως έκανα έτσι να φύγω... βάζει τις φωνές ο Ανέστης: κλέφτης... πιάστε τον!.. Οπότε κι εγώ βάζω τις πλάλες... Στρίβω, που λες, πιο πέρα στο στενό, πέφτω πάνω σ' έναν εκεί στη γωνία, μου φεύγει το ψωμί κι αρχίζει να τσουλάει στην κατηφόρα. Από κοντά εγώ... Πίσω κόσμος, φωνές... δεν σου λέω τίποτα. Σχόλαγε και το σχολείο εκείνη την ώρα, κάποιος έριξε το σύνθημα: παιδιά, ο Καραγκιόζης... κοντά!.. Μιλάμε για πανδαιμόνιο, άσε... Μπερδεύτηκα κι εγώ με τα παιδιά, που μέ'χανε περικυκλώσει... χαμός σου λέω!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και το ψωμί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Το ψωμί... α... πέφτει πάνω σ' ένα ποδηλάτο... μπερδεύεται ο ποδηλάτης... πάρ' τον κάτω. Σταματάει το ψωμί εκεί στη ρόδα, αλλά, ώσπου να φτάσω 'γώ... σηκώνεται ο ποδηλάτης, το μαζεύει ωραία-ωραία, καβαλάει ξανά και την κοπανάει... Κατηφόρα είχε... άντε πιάσ' τονε... (Σε άλλο τόνο). Το γρουσουζή... μου πήρε την μπουκιά απ' το στόμα, θεμά το γονιό του...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Βρε, δεν θα βάλεις ποτέ σου μυαλό... Μμ; Δεν κοιτάς να βρεις, τέλος πάντων, κάπου κι εσύ μια δουλειά, να δουλέψεις, όπως όλος ο κόσμος... παρά όλο κοιτάς πώς θα κλέψεις και πώς θ' αρπάξεις... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν είναι κι εύκολο πράμα να βρεις δουλειά, ρε

Χατζατζάρη... Γι' αυτό... άρπαξε να φας και κλέψε νά 'χεις, (σε άλλο τόνο) που λέει κι ο πολύς ο κόσμος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι, ε; (Μικρή σιγή). Α... Καραγκιόζη μου... πού να σου τα λέω... άνοιξε η τύχη σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ν' άνοιξει το κεφάλι σου, γρουσουζή!.. Ακου', λέει, άνοιξαν οι τοίχοι μου... Κι άλλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Γαλίφικα). Καραγκιόζη μου... τέτοια τύχη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τύχη; (Ξεροβήχει με νόημα). Εσύ για ν' αρχίσεις τις μαλαγανιές, στειλιάρι μου μυρίζεται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... και νά 'ξερεις ποιος μ' έστειλε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Για λέγε, για λέγε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιος μ' έστειλε, ποιος μ' έστειλε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ να ιδεις πού θα σε στείλω, όπως το πας... (Κάπως άγρια). Λέγε, μωρέ γρουσουζή, και μ' έσκασες. Άντε... ξεφούρνισ' το!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μου λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις το γέρο-Δημήτρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον ξέρω. Ποιος είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφού λες ότι τον ξέρεις, γιατί ρωτάς ποιος είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα' 'κει, ρε, που κολλάει στις λεπτομέρειες... Ρε, Χατζημπαγλαμά, σου λέω τον ξέρω... δηλαδή, είμαστε φίλοι... δηλαδή, έχουμε φάει μαζί, έχουμε γλεντήσει... αλλά, πώς να σ' το 'πώ... δεν τον έχω ιδεί ποτέ μου τον άνθρωπο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μου φαίνεται πως εσύ με κοροϊδεύεις κι εγώ σου μιλάω σοβαρά... (Σε άλλο τόνο). Βρε, τον γέρο-Δημήτρη εδώ απέναντι σου λέω... πού 'χει και μια πολύ ωραία κόρη... την Αννούλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα; (Κάνει λίγο πίσω-λίγο 'μπρός). Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε; Ναι. Που λες, ήταν εδώ πριν από λίγο. Θέλει λείπει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Άσα... κατάλαβα... κατάλαβα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα τώρα, ντε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Αυτό... (Ξεροβήχει. Σε άλλο τόνο). Καλά κι εσύ, μωρέ... δεν τού 'λεγες του ανθρώπου πως είμαι παντρεμένος.. έχω και παιδάκια τέλος πάντων, να μη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, άιντε να χαθείς από 'κει, μούργο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, πας καλά; Εσένα θα πάρει η Αννούλα; Μπα, τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε... δεν σου γιομίζω το μάτι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Χα! Μου φαίνεται... δεν έχεις προσέξει πόσο ωραία κοπέλα είναι η Αννούλα....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι δηλαδή, εγώ... δεν είμαι ωραίος εγώ; Πώς... (Τάχα με καμάρι). Δεν είμαι άντριξ δροσερός... νεαρός περικαλλής... μετρίου αναστήματος... μπαρδαλής διαγωγής; Κάτσε καλά... Και σέξι είμαι... κι απ' όλα... Και... και σε πληροφορώ για να ξέρεις: εγώ που με βλέπεις... έχω τα πιο ωραία εντόσθια!.. Αμέ; Τα πιο ωραία... και τα πιο σέξι!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Το διασκεδάζει). Να χαθείς... να χαθείς!.. Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν μου λες, μια και σε βρήκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου λέω, αν δε μου 'πείς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πας δούλος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιάζεται). Τι έκαμε, λέει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δούλος πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οχ, οχ, οχ!.. Γιατί με χτυπάς, βρε ματάκια μου; Είναι καλά... Θα τρως, θα πίνεις και θα έχεις και μισθό... μπορεί και τυχερά. Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, Χατζατζάρη μου... μη με πέζεις... Δούλος δεν πάω. Α πα πα πα πα!.. Δούλος εγώ; Ποτέ!.. Μην επιμένεις... (Σε άλλο τόνο). Αλλά, αν είναι, ξέρω 'γώ, για υπηρέτης... το συζητάμε. Υπηρέτης όμως...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τά 'χει χαμένα). Καλά... δούλος και υπηρέτης δεν είναι το ίδιο; (Σε άλλο τόνο). Τι ακούω, Παναγία μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το ίδιο; Τι λέ'... ρε; Τι λέ'... ρε; Για πες: δούλος. Όχι, πες!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δούλος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για πες τώρα: (με στόμφο) υ-πη-ρέ-της!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Υ-πη-ρέ-της...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κακομοίρη μου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιομίζει το στόμα σου γράμματα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μνήσθητί μου, Κύριε!.. (Μικρή σιγή). Και... τέλος πάντων, υπηρέτης πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάω λέει; Και βέβαια, πάω... Χα! Υπηρέτης σου λέει ο άλλος... όχι δούλος!.. (Σε άλλο τόνο). Άκου', δούλος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε, λοιπόν, έλα να πάμε στο γέρο-Δημήτρη, που μας περιμένει... μμ... να ιδείς πού μου είπε... α... στον καφενέ των γερόντων.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι; Πού; Πώς; Τι λες, ρε γρουσουζή; Στον καφενέ των γερόντων θες να με πας;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί... χρωστάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, όχι... τα γκαροόνια μου χρωστάνε. Βέβαια!.. Κάτι δισκιές...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί, τι τους έκανες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα απολύτως!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δεν μπορεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δουλειά έχω 'γώ, ρε, με τα γκαροόνια; Είσαι με τα καλά σου;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, πώς; Γιατί φοβάσαι τότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... υπάρχει μια μικρή παρεξήγηση 'κει πέρα που, όσο νά 'ναι, με κάνει λιγάκι διστακτικό. (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Με ειρωνικό ενδιαφέρον). Δηλαδή, δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... (σε άλλο τόνο) άκου', ρε Χατζατζάρη, για να ιδείς, τέλος πάντων, περί τίνος πρόκειται... Ήταν έτσι μεσημέρι... κατακαλόκαιρο... και περνούσα, που λες, απ' έξω απ' τον καφενέ των γερόντων. Ζέστη, κακό... άλλο που να σου λέω κι άλλο που να μου λες... Είχα σχεδόν προσπεράσει... όταν ακούω πίσω μου μια φωνίτσα: Ε... ψιτ!.. Μπάρμπα!.. Γυρίζω και τι να ιδώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάνω σε ένα τραπεζάκι... ήτανε ένα φλιτζάνι και ένα... ένα λεφτό, ρε... Κάποιος είχε πει τον καφέ του, ε... και τ' άφησε 'κει πέρα... καταλαβαίνεις.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ειρωνικά). Και σου φώναξε το φλιτζάνι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι, όχι... το λεφτό!.. Μετά μου λέει το φλιτζάνι: Κάνε, ρε μπάρμπα, ένα ψυχικό! Πάρε μας από 'δώ πέρα... σκάσαμε από τη ζέστη... πόση ώρα τώρα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Ειρωνικά πάντα). Γί' άκου', φιλε μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι!.. Τι νά 'κανα κι εγώ, ρε Χατζατζάρη; Με ξέρεις τώρα... δεν με ξέρεις τι... τι φιλότιμος και τι... και τι ψυχικάρας, που είμαι; Τα λυπήθηκα τα φουκαριάρικα... ε, και κάνω, που λες, μία έτσι... και τα μαζεδώ... Οπότε: χρα χρα χρα χρα χρα χρα... γκάσιπ!.. Ο

πρώτος...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δίσκος, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δίσκος, λέει; Πλατινένιος... Βέβαια!.. Από 'κείνους, ξέρεις, τους μεγάλους, ρε... τους κρεμαστούς. Ε, όπως καταλαβαίνεις... κάποιο γκαρσόνι 'κεί πέρα με είδε και... μάλλον με παρεξήγησε. Αυτά. (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έλα, βρε, μη φοβάσαι... κάνω 'γώ καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Για προχώρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Άντε... έλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έρχομαι... κι αν μου 'πούνε τίποτα, θα τους 'πώ ότι εσύ με είχες βάλει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κοντοστέκεται). Τι έκαμε, λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χτυπώντας τον). Άντε, προχώρα... Κάνω 'γώ καλά. (Εξέρχονται και οι δυο προς την πλευρά του σαραγιού. Σιγή).

ΓΕΡΟΣ (Μετά από λίγο χωρίς να φαίνεται). Καλώς τους... καλώς τους!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γέρο-Δημήτρη μου... γεια σου και πάλι!.. Ε... από 'δώ ο Καραγκιόζης... είναι ο άνθρωπος γι' αυτό που μου ζήτησες.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπου!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται. Ξεροβήχει). Καλός μου φαίνεται... Ε; Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... είναι ακριβώς όπως τον επιθυμείς... Σωστός σε όλα του!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... μπράβο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται μουρμουρίζει κάπως δυνατά). Και πού να με δοκιμάσεις κιόλας... Χα! (Σε άλλο τόνο). Ε, ρε μανούλα μου...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πού είσαι... γκαρσόν!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άσε το γκαροόνι ήσυχο... Τι το θες;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε... να κεράσω κάτι, τζάνεμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν είν' ανάγκη, κύριε μελιτζάνε μ'. (Σε άλλο τόνο). Μίλα κι εσύ, ρε Χατζατζάρη!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μα... έναν καϊφέ... έτσι για το καλό, που λένε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μα τώρα... και βέβαια δεν είν' ανάγκη!.. Άλλωστε, εγώ φεύγω... έχω δουλειά. Την άφησα, ο καημένος, για να σ' εξυπηρετήσω.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... έτσι; Ε, τότε να μη σε καθυστερώ... Να, πάρε κι αυτά... για τον κόπο σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... όχι, όχι...

ΓΕΡΟΣ (Αυστηρά χωρίς να φαίνεται). Πάρ' τα, σου είπα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μα τώρα... (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... αφού επιμένεις... (Μικρή σιγή). Σ' ευχαριστώ, γέρο-Δημήτρη μου, και σου εύχομαι σιδεροκέφαλος ο καινούριος σου υπηρέτης. Για σας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται ξεροβήχει με νόημα και μετά μουρμουρίζει). Σίδερα και στεφάνια στο κεφάλι σου, γρουσουζή!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Στο καλό, Χατζηαβάτη... κι εγώ, μπρε, σ' ευχαριστώ. (Σε άλλο τόνο). Τότε, πάμε κι εμείς... και τα λέμε καθ' οδόν.

Σκηνή Γ'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι... πάμε. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει, ενώ ο Γέρος ακολουθεί).

ΓΕΡΟΣ Και δεν μου λες, Καραγκιόζη... ξέρεις από δουλειές του σπιτιού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. (Σταματάει και στρέφει προς τον Γέρο).

ΓΕΡΟΣ (Σταματάει κι αυτός). Τι δουλειές ξέρεις να κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ό,τι δουλειά θέλεις!..

ΓΕΡΟΣ Ξέρεις να μαγειρεύεις; Να μαγειρεύεις, να μαγειρεύεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ειδικότητά μου... χρόνια μάγειρος!..

ΓΕΡΟΣ Μπα; Και τι φαγητά ξέρεις να μαγειρεύεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απ' όλα... απ' όλα... Πατάτες τηγανητές... πατάτες βραστές... πατάτες στο φούρνο... πατάτες κοκκινιστές... Μμ... (σκέπτεται λίγο) πατάτες καπαμά... πατάτες... ψητές στη χόβολη... πατάτες...

ΓΕΡΟΣ (Τον διακόπτει). Μα καλά... όλο πατάτες θα φτιάχνεις; Θα φτιάχνεις, θα φτιάχνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, δεν σ' αρέσουνε οι πατάτες; Άντε... Εγώ, τι να σου 'πώ... καλύτερα κι από κρέας! Ε... μήπως προτιμάς κολοκυθάκια; Θα σου φτιάχνω εγώ... κολοκυθάκια τηγανητά... κολοκυθάκια βραστά... κολοκυθάκια γεμιστά... κολοκυθάκια στο φούρνο... μμ... (σκέπτεται λίγο) κολοκυθάκια με σάλτσα... (χαμηλόφωνα) κολοκύθια με τη ρίγανη...

ΓΕΡΟΣ (Αυστηρά). Μα, σταμάτα επιτέλους με τα κολοκυθάκια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, μη μου 'πείς πως δεν σου αρέσουνε ούτε τα κολοκυθάκια.. Είναι πολύ ωραία τα κολοκυθάκια!.. Εγώ, τι να σου 'πώ... καλύτερα κι από κρέας!

ΓΕΡΟΣ (Εκνευρισμένος). Μπρε παιδί μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Α... το βρήκα, το βρήκα!.. Θα σου φτιάχνω πατάτες και κολοκυθάκια μαζί... μπριάμ... Ωραίο το μπριάμ, ε; Εγώ, τι να σου 'πώ... καλύτερα κι από κρέας!.. Εκτός, αν εσύ προτιμάς ιμάμ μπάιλντί... αλλ' αυτό δεν γίνεται με πατάτες, ούτε με κολοκυθάκια...

ΓΕΡΟΣ (Σε βρασμό). Τώρα, τι καταλαβαίνεις... θα με σκάσεις με τις πατάτες και τα κολοκυθάκια; (Με έκρηξη). Σου είπα εγώ πως θέλω να μου φτιάχνεις πατάτες ή κολοκυθάκια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται). Μμ;

ΓΕΡΟΣ (Δυνατά). Δεν θέλω πατάτες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραβιέται λίγο πίσω. Μετά από λίγο ξεροβήχει και ξαναπλησιάζει). Ούτε κολοκυθάκια;

ΓΕΡΟΣ (Πολύ δυνατά). Ούτεεεε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει πάλι λίγο πίσω. Ξεροβήχει). Και γιατί δεν το λες... που φωνάζεις; (Πλησιάζει πάλι). Μπα, σε καλό σου!.. Φωνάζεις... να πάθεις και τίποτα... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, τι φαί σου αρέσει;

ΓΕΡΟΣ Μμ; (Ξεροβήχει. Μικρή σιγή. Πιο ήρεμος). Μπεφτέκια!.. Ξέρεις να φτιάχνεις μπεφτέκια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με πολύ καμάρι). Μπεφτέκια, ποσος... το σπεσιαλιτέ μου. Βέβαια!.. Να σου φτιάξω εγώ μπεφτέκια... με... με σκορδάκι ωραίο, ψιλοκομμένο... πιπεράκι μπόλικο... μυρουδικά, μπαχαρικά... ουααά!.. Να γλόφεις και τις μασχάλες σου!

ΓΕΡΟΣ (Με θαυμασμό). Τι μου λες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Να σε λυσοάξω στις μπουνιές... (Στο Γέρο). Αλλά...

ΓΕΡΟΣ Τι αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα θέλεις με πατάτες τηγανητές ή με κολοκυθάκια βραστά;

ΓΕΡΟΣ (Εξαλλος). Ασασά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... ούτε πατάτες, ούτε κολοκυθάκια!

ΓΕΡΟΣ (Δυνατά). Ούτε πατάτες, ούτε κολοκυθάκια... γαρνί γιοκ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα... γαρνί γιοκ... σκέτα!.. (Ξεροβήχει). Φά' τα σκέτα να στουμπώσεις... να φράξεις... και να σε τρέχουμε.

ΓΕΡΟΣ Α, μπράβο!.. Έτσι... (Μικρή σιγή). Και... δεν μου λες: πόσα θες να σου δίνω το μήνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ε... βάλε κάτι παραπάνω...

ΓΕΡΟΣ Μα εγώ δεν σου είπα ακόμη τίποτα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... θα μου 'πεις, δεν θα μου 'πεις;

ΓΕΡΟΣ Να σου δίνω δέκα λίρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το μήνα; Λίγα... Είκοσι λίρες το μήνα... είναι πολύ λίγα!..

ΓΕΡΟΣ (Δυνατά). Δέκα σου είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Συζητάμε τώρα για... για τριάντα λίρες... το μήνα; (Με επιδεικτική περιφρόνηση). Τσος!..

ΓΕΡΟΣ (Πιο δυνατά). Για δέκα σου μίλησα... (Το τονίζει). Για δέκα, για δέκα!.. Μα καλά, κουφός είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει). Άκου', σαράντα λίρες... Τί 'ναι για σένα τώρα... πενήντα λίρες; (Με στόμφο). Εδώ παίρνεις κοτζάμ υπηρέτη... με... με διπλώματα και με παπλώματα... και του δίνεις μοναχά εξήντα λίρες; Αυτός αξίζει πάνω από εβδομήντα!.. Και το άλλο...

ΓΕΡΟΣ Άλλο... ποιο άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ... άρχοντας με τα ούλα σου... έτσι να βάλεις το χέρι σου στην τσέπη... μπορεί να βγάλεις και ογδόντα λίρες να...

ΓΕΡΟΣ (Τον διακόπτει). Έεε... σαν πολύ ψηλά ανέβηκες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Αυτό βλέπω και, μου φαίνεται, θα πέσω και θα φάω τα μούτρα μου...

ΓΕΡΟΣ Λοιπόν... άκουσε: θα σου δίνω είκοσι λίρες το μήνα και θα τρως από μένα. (Το τονίζει). Από μένα, από μένα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον κοιτάζει δυο-τρεις φορές από πάνω ως κάτω σαν να τον μετράει. Ξεροβήχει).

ΓΕΡΟΣ (Απορεί). Τι είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Τον ξανακοιτάζει από πάνω ως κάτω άλλες δυο φορές). Να λέω...

ΓΕΡΟΣ Τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα σε φάω εσένα... μετά από ποιον θ' αρχίσω να τρώω;

ΓΕΡΟΣ Τι είπες; Εμένα θα φας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ το είπες, όχι εγώ.

ΓΕΡΟΣ Εγώ; Εγώ... άλλο εννοούσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... δεν μου το λες κι εμένα αυτό που εννοούσες... μπας και συνεννοηθούμε;

ΓΕΡΟΣ Θέλω να ειπώ ότι θα τρως από το σπίτι. Από το σπίτι, από το σπίτι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Από το σπίτι, από το σπίτι; Χα! Και τι θα τρώω από το σπίτι... αγκωνάρια ή παραθυρόφυλλα;

ΓΕΡΟΣ (Στριμωγμένος). Ωωώ... δεν με αντελήφθης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν αλείφθηκα τίποτα!

ΓΕΡΟΣ (Πολύ στριμωγμένος). Μα, εννοώ... ότι θα σε ταΐζω εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, κουλός είμαι 'γώ ή μικρό παιδί;

ΓΕΡΟΣ (Αποκαμωμένος). Ουφφφ... θα με σκάσεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραβιέται γρήγορα πίσω). Αλάργα... μη μας βρει κανένα κομμάτι!.. (Ξαναπλησιάζει).

ΓΕΡΟΣ Μπρε παιδί μου... πώς να σ' το ειπώ... το φαγητό που θα τρως θα είναι απ' το φαγητό του σπιτιού που θα το πλερώνω εγώ... Κατάλαβες; Εγώ θα πλερώνω και το φαγητό σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, έτσι, ντε!.. Μίλα καθαρά... Θα έχω είκοσι λίρες το μήνα... φαί... ύπνο... και το χαρτζιλίκι μου κάθε Σάββατο... Αυτό δεν θες να 'πείς;

ΓΕΡΟΣ Όχι ακριβώς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ασά... μη μου τα γυρίζεις τώρα!

ΓΕΡΟΣ Μα... (Μικρή σιγή). Τέλος πάντων... ας είναι κι έτσι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία... δέχομαι. Πάμε τώρα να φάμε.

ΓΕΡΟΣ Πάμε, να γνωρίσεις και την θυγατέρα μου την Αννούλα... Αλλά πριν θα ήθελα να σου εμπιστευθώ κάτι... Κρατάς μυστικό; (Πιο έντονα). Μυστικό, μυστικό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το χέρι ενδεικτικά). Τάφος!.. Ή σε μένατο ειπείς, ή στην Ακρόπολη... ξέρεις, την εφημερίδα, το δημοσιεύσεις... το ίδιο πράμα είναι!.. (Κατεβάζει το χέρι του).

ΓΕΡΟΣ Α, μπράβο!.. (Σε άλλο τόνο). Που λες, Καραγκιόζη... η Αννούλα είναι καιρός πια να παντρευτεί. (Λίγο πιο έντονα). Να παντρευτεί, να παντρευτεί!.. (Εμπιστευτικά). Από καιρό, ξέρεις, την τριγουροφέρνουν διάφοροι επιτήδαιοι με σκοπό να δημιουργήσουν σχέσεις μαζί της και αυτό εμένα δεν μου αρέσει... Καθόλου δεν μου αρέσει!.. Σαν γονιός έχω κι εγώ τα σχέδιά μου... (Πιο έντονα). Τα σχέδιά μου, τα σχέδιά μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... Τα σχέδιά σου, τα σχέδιά σου.

ΓΕΡΟΣ Η Αννούλα όμως βρίσκεται σε τέτοια ηλικία... που, εάν την πλησιάζει κάποιος κατάλληλα... είναι πολύ εύκολο να την κάνει να τον αγαπήσει. Κατάλαβες; Και τι θα κάνω εγώ έπειτα; Θα δώσω την ευχή μου και την περιουσία μου... προπαντός την περιουσία μου, στον κάθε αλήτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι και αλήτης, ρε αφεντικό, ακόμη δεν τον είδαμε...

ΓΕΡΟΣ (Άγρια). Αλήτης, αλήτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύεται). Μά'ιστα... (Ξεροβήχει).

ΓΕΡΟΣ (Σε υψηλό τόνο). Είναι αλήτης... και λιμοκοντόρος... αυτός που τριγουρίζει μια κοπέλα... και δεν πηγαίνει να τη ζητήσει από το γονιό της!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήτης είναι;

ΓΕΡΟΣ Αλήτης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και λιμοκοντόρος;

ΓΕΡΟΣ Και λιμοκοντόρος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα. Κι αν...

ΓΕΡΟΣ (Έντονα). Σιωπή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, λέω...

ΓΕΡΟΣ (Πιο έντονα). Σκασμός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή...

ΓΕΡΟΣ (Πιο έντονα). Σιωπή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα...

ΓΕΡΟΣ (Ακόμη πιο έντονα). Σκασμός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει λίγο το χέρι του).

ΓΕΡΟΣ (Στο ίδιο στυλ). Σιωπή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξανασηκώνει λίγο το χέρι του).

ΓΕΡΟΣ (Στο ίδιο στυλ). Σκασμός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Ασά, δεν θα τα πάμε καλάσα!

ΓΕΡΟΣ (Στο ίδιο στυλ). Σιωπή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει κουνώντας το χέρι του 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Θα σε κουτουπώσωωω!.. (Μαζεύει το χέρι του).

ΓΕΡΟΣ (Στο ίδιο στυλ). Σκασμός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε αφεντικό... (Αρχίζει πάλι να κουνάει το χέρι του 'μπρός-πίσω μουρμουρίζοντας). Θα τις φας πρώιμασα!..

ΓΕΡΟΣ (Έντονα). Όποιον απ' αυτούς διείς να έρχεται προς το σπίτι... θα τον διώχνεις. (Πιο έντονα). Θα τον διώχνεις, θα τον διώχνεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μαζεύει το χέρι). Θα τον διώχνω, θα τον διώχνω;

ΓΕΡΟΣ (Πιο ήρεμα). Χωρίς πολλά-πολλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Κι άμα δεν φεύγει;

ΓΕΡΟΣ Θα τον δείρεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εύκολο; Κι άμα με δείρει;

ΓΕΡΟΣ Θα σε διώξω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άμα... τον δείρω;

ΓΕΡΟΣ Κάνω 'γώ καλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα... (Ξόνει το κεφάλι του). Κατάλαβα. Να μην πλησιάσει κανείς στο σπίτι!

ΓΕΡΟΣ Μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και καλά... η Αννούλα, όταν πηγαίνει κάπου;

ΓΕΡΟΣ Θα πηγαίνεις κι εσύ... (Πιο έντονα). Κι εσύ, κι εσύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ, κι εγώ; Και τι θα παριστάνω 'γώ... το γορίλα; (Χαμηλόφωνα). Ωχ, μανούλα μου...

ΓΕΡΟΣ (Τον κοιτάζει από πάνω μέχρι κάτω δυο-τρεις φορές).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κοιτάζει κι αυτός τον Γέρο με τον ίδιο τρόπο).

ΓΕΡΟΣ (Τον ξανακοιτάζει με τον ίδιο τρόπο δυο-τρεις φορές).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει κι αυτός το ίδιο). Τί 'ναι, ρε γέρο;

ΓΕΡΟΣ Μου κάνεις... (Λίγο πιο έντονα). Μου κάνεις, μου κάνεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά). Άει στο διάλο... (Δυνατά). Είπα κι εγώ...

ΓΕΡΟΣ Άκουσε, Καραγκιόζη... μη με παρεξηγείς... υπάρχει και κάτι που ακόμη δεν μπορώ να σου το ειπώ. Κάποτε που θα το μάθεις... θα καταλάβεις. Γι' αυτό μέχρι τότε... κάνε όπως σου τα λέω εγώ... Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έγινε, ρε αφεντικό. Δεν μου λες... τώρα θα πάμε κατ' ευθείαν στο σπίτι;

ΓΕΡΟΣ Ναι, να γνωρίσεις και την κόρη μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να φάμε κιόλας, ε; Ωρα πού 'ναι.

ΓΕΡΟΣ Πεινάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... έτσι... καμιά οχτακοσαριά μπουκιές... για το τσιγάρο. (Ξεροβήχει). Εφτακόσιες ενενήντα πέντε...

ΓΕΡΟΣ Πάμε, το λοιπόν. (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προχώρα, να ειπώ δυο κουβέντες στη γυναίκα μου εδώ στην παράγκα... και σε φτάνω ή έρχομαι σπίτι.

ΓΕΡΟΣ Εντάξει. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα). Για να ιδώ: είναι μέσα; (Φωνάζει). Αγλαΐα... έβγα λίγο έξω κάτι να σου 'πώ.

ΑΓΛΑΪΑ (Χωρίς να φαίνεται). Αμέσως... έρχομαι... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι τρέχει, καλέ Καραγκιόζη... συμβαίνει κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, μωρέ... μη φοβάσαι για καλό... Για δουλειά πάω εδώ δίπλα σου... στον γέρο-Δημήτρη το σπίτι. Τον ξέρεις... δεν τον ξέρεις;

ΑΓΛΑΪΑ Δηλαδή... για τι δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τουρλού-τουρλού... λίγο απ' όλα. Αν κατάλαβα καλά, μάλλον θα είμαι εκεί συνέχεια. Δεν ξέρω κιόλας...

ΑΓΛΑΪΑ Καλά... δεν μιλήσατε; Τι σου είπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε καλύτερα... γιατί άμα αρχίσω να σου λέω τι μου είπε και τι του είπα... (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων, πάω και θα τα λέμε... δεν χανόμαστε. Άντε, γεια σου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΑΓΛΑΪΑ (Εξερχόμενη πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Γεια.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Σκηνή Α'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Α... να το σπίτι. (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού και μένει στην πόρτα). Αχ... χαίρετε! (Προχωράει λίγο προς τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχ... αντιχάιρετε!..

ΚΟΠΕΛΑ Είθε ο κύριος που περιμένει ο μπαμπάς; Τι κάνετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... μουά κουμπιέν... κουμπιέν... (Πλησιάζοντας). Του λόγου σου, μαΐμουζέλ... κουτσά στραβά, σαλαμιέν;

ΚΟΠΕΛΑ Αχ... βλέπω ξέρετε και ξένες γλώσσες... Πώς σας λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά με τουπέ). Άκης. (Κατ' ιδίαν). Ωρε, μάνα μου...

ΚΟΠΕΛΑ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καραγκιοζάκης... (Ξεροβήχει). Και του λόγου σου...
Αννούλα, ε; Αννούλα;

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, ναι... Ακούσατε το μπαμπά, έ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο... Μέχρι πριν λίγο άκουγα μια χαρά...
τώρα κουφάθηκα... (Κατ' ιδίαν). Παιδάκι μου!.. (Στην Κοπέλα κάπως
αμήχανα). Αλήθεια... παντρεμένη, παντρεμένη;

ΚΟΠΕΛΑ Όχι, καλέ... Αστειεύεσθε; Είμαι δεσποινίς... κόρη. (Σε άλλο
τόνο). Αλλά, γιατί ρωτάτε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επειδή κι εγώ... από τέτοιο είμαι... κόρος... κόρος...
Λίγο όμως... όχι πολύ.

ΚΟΠΕΛΑ Χαριτωμένος είσαστε... και γλυκούλης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Θά 'πεσε, φαίνεται... σορόπι μπόλικο... (Κατ'
ιδίαν). Ε, ρε, με δουλεύει....

ΚΟΠΕΛΑ Και ξέρετε... κάποιον μου θυμίζετε. Ναι, κάποιον που τον
αγαπούσα πάρα πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια; (Κατ' ιδίαν). Ε, ρε με γλεντάει...

ΚΟΠΕΛΑ Μα πάρα πολύ τον αγαπούσα... Τον καημένο τον Αζόρ!..
Ψόφησε όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψόφησε; Τι... σκύλος ήτανε;

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, ναι. Και του μοιάζετε, ξέρετε... πάρα πολύ... Φτυστός
είσαστε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο, μωρή... ψειριάρα! Άκου', φτυστός...

ΚΟΠΕΛΑ Τώρα όμως... θ' αγαπάω εσάς... Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μου λείπει.

ΚΟΠΕΛΑ Ελάτε... πώς κάνετε έτσι; Πάμε μέσα να σας κεράσω κάτι
τις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι τις; (Ξεροβήχει. Τάχα πεισιμωμένος). Όχι μου!..

ΚΟΠΕΛΑ Σας παρακαλώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαδιάρικα). Ζε σέλω...

ΚΟΠΕΛΑ Μα ένα νερό, που λένε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απότομα). Γιατί, φαί δεν έχει;

ΚΟΠΕΛΑ Και φαγητό έχει... Ελάτε, πάμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κινείται προς το μέρος της). Πάμε, πάμε, λοιπόν...
Τι καθόμαστε;

ΚΟΠΕΛΑ Πριν όμως, θέλω να σας 'πώ κάτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν ενώ σταματάει). Ε, ρε, σπάσιμο... (Στην
Αννούλα). Για λέγε, για λέγε. Και άστο αυτό το... το σας και το σεις... Μμ;

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, ναι! (Με πονεμένο νάζι). Καραγκιοζάκη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Ού-ου...

ΚΟΠΕΛΑ Μ' αγαπάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιαάζεται). Μπαρδόν;

ΚΟΠΕΛΑ Λέω, αν μ' αγαπάς λιγάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, σ' αγαπάω, αλλά κάτι λέγαμε για φαί... για
μην ξεχνιόμαστε!..

ΚΟΠΕΛΑ Αν σου 'πώ πως είμαι δυστοχισμένη... θα λυπηθείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δυστοχισμένη; Τώρα, πλάκα μου κάνεις ή το λες για
να μου κοπεί η όρεξη;

ΚΟΠΕΛΑ Άκουσε, Καραγκιόζη... θα σου 'πώ ένα μυστικό... Ίσως σου
έχει 'πεί ο μπαμπάς κάτι σχετικό, αλλά δεν είναι τα πράγματα όπως τα
λέει. Κατ' αρχήν, δεν είναι πατέρας μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εκπληκτος). Τι;

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, Καραγκιόζη... ο γέρο-Δημήτρης είναι πατριός μου.
Παντρεύτηκε την μητέρα μου, όταν εκείνη είχε μείνει χήρα... και όχι
βέβαια επειδή την αγαπούσε... την περιουσία της ήθελε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Μου-χού!.. (Στην κοπέλα). Έτσι, έ;

ΚΟΠΕΛΑ Ναι. Και τι δεν της έκανε, για να του τη γράψει στ' όνομά του... μαύρη ζωή περάσαμε στα χέρια του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, τι μου λες;

ΚΟΠΕΛΑ ΑΛΛ' αυτή, Θεός σ' χωρέσ' την... την άφησε σε μένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε... τι σου φταίει και είσαι δυστυχομένη;

ΚΟΠΕΛΑ Υπάρχει ένας όρος που λέει να την διαχειρίζεται εκείνος μέχρι να γίνω εγώ είκοσι ενός ετών ή μέχρι να παντρευτώ και μάλιστα με Έλληνα. Αν παντρευτώ Τούρκο, τότε η περιουσία όλη πάει στο γέρο-Δημήτρη ή... δεν ξέρω ακριβώς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι άμα πεθάνει ο γέρος;

ΚΟΠΕΛΑ Δε... δεν ξέρω. Αλλά εγώ θέλω να παντρευτώ... να χαρώ τη ζωή που δεν χάρηκε η μάνα μου, αλλά ούτε κι εγώ μέχρι τώρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και φυσικά να παντρευτείς Έλληνα...

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, ναι!.. Και σ' αυτό, Καραγκιόζη, θα ήθελα την βοήθειά σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ατύχησες...

ΚΟΠΕΛΑ Γιατί; Δεν θέλεις να με βοηθήσεις; Δεν μ' αγαπάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, σ' αγαπάω, αλλά κάτι λέγαμε πριν. Είμαι... είμαι λίγο παντρεμένος. Κατάλαβες; (Κατ' ιδίαν). Α, ρε Αγλαΐα, τι μου κάνεις...

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, δεν εννοούσα αυτό. Δεν θέλω να γίνεις εσύ σύζυγός μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, ξέχασα... εμένα με θες για... για μαντρόσκυλο...

ΚΟΠΕΛΑ Κοίταξε, Καραγκιόζη... ζω πάρα πολύ περιορισμένη... Δεν έχω ευκαιρίες, για να γνωρίσω κάποιον νέο... Καταλαβαίνεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι λέει ο γέρος ότι σε τριγουρίζουνε πολλοί;

ΚΟΠΕΛΑ Εμένα; Πού να με τριγουρίζουνε; Πάω πουθενά μόνη; Και στο σπίτι... μόνο Τούρκους αξιωματικούς κουβαλάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... κατάλαβα. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Κοίτα' να ιδείς... εγώ έχω αρκετούς γνωστούς... Καλά παιδιά... να διαλέξεις όποιον σου αρέσει. Άφοβα!

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, αλλά πού, πώς, πότε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται, ακούγεται να τραγουδάει λίγο φάλτσα). Σουμιώτισσα- Σουμιώτισσα, πότε 'α πας στην Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με έμπνευση). Για... για πήγαινε λίγο μέσα...

ΚΟΠΕΛΑ Μπ; Πηγαίνω... πηγαίνω. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Συνεχίζει το τραγούδι του, ενώ εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Πού 'χω καιρό για να σε ιδώ, Σουμιώτισσα, και μου 'πιασε πονόματο'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Κολητήρης!.. Για άσε τη Σουμιώτισσα κι έλα 'δώ, που σε θέλω.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Συνεχίζει πιο σιγανά). Πού 'χω καιρό για να σε ιδώ, Σουμιώτισσα, και μου 'πιασε... (Πλησιάζει). Παρών, μπαμπάκο!.. (Σε άλλο τόνο). Ααά... τι θέλεις τώρα και με κόβεις πάνω στο καλύτερο, λε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ποιο είναι, ρε, το καλύτερο... ο πονόματος; Μπα

τρομάρα σου...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, λε, γιατί... γούστο μου θα γίνεις; Ωωώ... Θέλεις τίποτα ή να φύγω; Παλιοαλανιάρη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; Γι' άσε τώρα τους τίτλους ευγενείας, μικρόβιο... και τρέξε να μου φωνάξεις; Μπαρμπαγιώργο, Σταύρακα, Σιορ-Διονύσιο, Μορφονιό, Εβραίο... Να 'ρθούνε όλοι εδώ πέρα να με βρουνε εδώ σ' αυτό το σπίτι. Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όλους αυτούς πού 'α τους βρω, λε; Πας καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βγάζει χρήματα από την τσέπη του). Για κοίτα' 'δώ τι σοδ' χω!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Πλησιάζει για να ιδει). Ωωω-ώ!... Τι 'ναι 'φτούνο, λε... πενηντάρικο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεκαράκι!.. (Του το δίνει). Έλα... τσίμπα το...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όλους αυτούς για ένα δεκαράκι; (Κάνοντας λίγο πίσω). Μπα... 'εν εσφάξανε... Βρες άλλο κονιόρδο... (Σε άλλο τόνο πλησιάζοντας πάλι). Άσα... 'α το κάνουμε 'κοσαράκι... τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φεύγα, μούλικο... που μ' άρχισες τα παζάρια ακόμη δεν βγήκες απ' τ' αβγό... Τράβα και στείλε μου όσους βρεις. Μόνο κάνε γρήγορα... 'Ντάξει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Κάνει πάλι πίσω). Πλιτς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αυστηρά). Άκου' 'δώ...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Τον διακόπτει). 'Κοσαράκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε συ, δεν ντρέπεσαι να εκβιάζεις τον πατέρα σου... παλιόπαιδο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι εσδ, λε... 'εν ντλέπεσαι να... να εκμεταλλεύεσαι το παιδί σου... παλιοπατέρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όρσε!.. Να παιδί, να μάλαμα!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όλσε!.. Να πατέρας, να λωποδότης!.. (Σε άλλο τόνο). 'Κοσαράκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γκρινιάζει). Εγώ, ρε σκασμένο, σε εκμεταλλεύομαι... ή εσύ εκμεταλλεύεσαι την ανάγκη μου; Εκβιαστή!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Και γιατί, λε, δεν πας να την κάνεις μοναχός σου την ανάγκη σου; Εκμεταλλευτή!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί εγώ είμαι εδώ στο σπίτι του γέρο-Δημήτρη και δουλεύω... Κατάλαβες; Δεν μπορώ να φύγω.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δουλεύεις και παίρνεις λεφτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', για να πάρω λεφτά δουλεύω, ρε... αλλά ακόμη δεν πληρώθηκα. Σήμερα έπιασα δουλειά, πριν από λίγο... τι λεφτά να πάρω;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Και άμα... άμα πληρωθείς... θα μου δώσεις κι άλλο ένα δεκαράκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Επιμένεις, ε; Θεμά το γονιό σου, γρουσουζικό... Άντε, πάρε αυτό τώρα... (του το δίνει) και να πας να τους φωνάξεις όλους. Έτσι; (Το τονίζει). Όλους!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Παίρνει το νόμισμα). Μείνε ανήσυχος... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού τραγουδώντας). Πού 'χω καιρό για να σε ιδώ, Σουμιώτισσα, και μού 'πιασε πονόματο'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ε, το άτιμο... Ήθελα νά 'ξερα, μωρέ, σε ποιον έμοιασε. (Στρέφει προς το σπίτι και φωνάζει). Αλό, μαίμουζέ!.. Για... γκελ μπουρντά, τσι μπου πλέ... Άιντε... Τσαμπούκ-τσαμπούκ και γρήγορα!..

Σκηνή Γ'

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Τι τρέχει, καλέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έστειλα τον γιο μου να φωνάξει μερικούς γνωστούς μου... Όταν θα έρθουν... εσύ μπορείς να βρεις κάποιο τρόπο να τους 'δεις;

ΚΟΠΕΛΑ Θα είμαι στο παράθυρο, πίσω απ' τις κουρτίνες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία!.. Πάμε τώρα μέσα να ιδούμε και το φαί...

ΚΟΠΕΛΑ Να φάμε κιόλας, ε; (Εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό ακριβώς εννοούσα... (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σπιτιού. Χωρίς να φαίνεται). Ε... πού πας εσύ από 'κει;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Στην κουζίνα, καλέ... Δεν είπαμε; Το φαγητό είναι σχεδόν έτοιμο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Στην κουζίνα δεν έχεις καμιά δουλειά εσύ! Εδώ πέρα υπάρχει ειδικός... Τι τά 'χουμε πλάκα τα... τα αυτά;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, να σου δείξω, ντε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, ναι... σωστά.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ, και προχωράει αργά-αργά).

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη, κάποιος έρχεται κατά 'δώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ακούω, ακούω...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Είναι Τούρκος αξιωματικός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ας κοπιάσει.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Η μουσική σταματάει). Για να ιδώ: η αγαπημένη μου Αννούλα θα είναι σήμερα πιο φιλική μαζί μου; (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αμέσώως!.. (Βγαίνει με φόρα και πέφτει πάνω του).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Παραπατάει). Σιγά, ωρέ χαμένε!.. Θα με τσαλακώσεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραβιέται λίγο πίσω). Ωωω... τον καλό μας τον κύριο Αξιωμακούτο... (Κάνει τεμενά). Σαλαμπαχαέρισον, αφέντη μου!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σήκω επάνω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζοντας τους τεμενάδες χωρίς να σηκωθεί). Και ξανά-μανά σαλαμπαχαέρισον... (Μένει βαθιά σκυμμένος).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σου είπα: σήκω επάνω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει τους τεμενάδες κάνοντας σιγά-σιγά μια τούμπα). Και τουμπαλαχαέρισον!.. Προς ανατολάς... προς δυσμάς... προς νότο... προς βορρά...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Έχει σκύψει και παρακολουθεί με απορία).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ολοκληρώνοντας την τούμπα έχει φέρει τα οπίσθιά του στο πρόσωπο του Αξιωματικού, όπως είναι σκυμμένος). Και προς την αφεντογαϊδουρομουτσουνάρα σου!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Κάπως άγρια). Εεεεέ... μα, επί τέλους... σήκω, σου είπα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνεται). Μά'ισα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ποιος είσαι του λόγου σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... εγώ είμαι ο Καραγκιόζης... (Σέ άλλο τόνο). Τι, δεν με ξέρεις; (Ξύνοντας το κεφάλι του). Περίεργο...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Και τι δουλειά έχεις σ' αυτό το σπίτι... είσαι τίποτε συγγενής μήπως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος, εγώ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, εσύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... είμαι εδώ... του σπιτιού.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν σ' έχω ξαναδεί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μόλις ήρθα... φρέσκος-φρέσκος! Του κουτιού, που λέμε.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπου!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ήρθα, ξέρεις, να ιδώ την αγαπημένη μου. Είναι μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αγαπημένη σου; Η Αννούλα είναι η αγαπημένη σου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι, η Αννούλα... γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατ' είναι κι ο γέρο-Δημήτρης μέσα. Δεν ειν' αυτός, ε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, όχι, βέβαια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Λοιπόν, προχωράμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για πού;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, να μπούμε μέσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν γίνεται.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Πώς είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα, δεν γίνεται να μπούμε μέσα... το αφεντικό δεν επιτρέπει να έρχονται άντρες στο σπίτι.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Σαστισμένος). Μα, εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... δεν είσαι άντρας;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα... μα, τι λες; Έννοώ ότι εγώ... είμαι καλεσμένος του!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μ' έχει ενημερώσει... και τώρα αναπαύεται.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν υπάρχει πρόβλημα... κάνω εγώ καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λέ', ρε... αστειεύεσαι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σου είπα, είμαι καλεσμένος του!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ σου είπα, δεν έχω ενημερωθεί... δεν έχω ιδέα... δεν ξέρω τίποτα!.. Δεν περνάς πάλι σε λιγάκι, για να ενημερωθώ κι εγώ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σε πόσο λιγάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω κι εγώ; Σε κάνα-δου χρόνια... τρία. Μμ; Καλά 'ναι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Αντιλαμβάνεται το δούλεμα και αγριεύει). Έεε... με κοροϊδεύεις; Για πρόσεξε, κακομοίρη μου... γιατί εμένα δεν με ξέρεις καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απότομα). Άει φεύγα από 'δώ, ρε!.. Μπρός... αλέ, αλέ!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα, να σηκωθείς και να φύγεις... δεν γίνεται τίποτα.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, να, λοιπόν... (Τον χτυπάει). Παλιάνθρωπε!.. Άντε χάσου από μπροστά μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με χτύπησες; Αυτό το γράφω: ένα-μηδέν...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Σε χτύπησα και θα σε ξαναχτυπήσω. (Τον χτυπάει). Είπα, χάσου από μπροστά μου... παλιοζεβζέκη!.. Ουρακοτάγκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχά... να, που αρχίσανε και τα διακοσμητικά. Για να 'δούμε... Γράφω εγώ... (Έντονα). Εγώ γράφω! (Στο κοινό). Γράφτε κι εσείς, παιδιά: δύο-μηδέν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε, μα, δεν υποφέρεσαι!.. (Τον ξαναχτυπάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Πόσο είμαστε, παιδιά; Τρία-μηδέν, ε; (Στον Αξιωματικό). Μμ... άκου' δώ, μάστορα: δεν πας από 'κεί πού 'ρθες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Άγρια). Δεν πάω πουθενά, αν δεν 'δώ πρώτα την αγαπημένη μου... (Τον ξαναχτυπάει). Κατάλαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... επιμένεις κιόλας. (Στο κοινό). Πόσο είμαστε, ρε παιδιά; Τέσσερα-μηδέν; (Τον χτυπάει). Ε, να, λοιπόν!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ξαφνιάζεται). Πώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τέσσερα-ένα...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τώρα θα ιδείς. (Τον χτυπάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πέντε-ένα... (Στο κοινό). Έτσι, παιδιά; (Τον χτυπάει δύο φορές). Πέντε-δύο... πέντε-τρία.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Τον χτυπάει κι αυτός δύο φορές). Να... να...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τώρα, παιδιά, μου φαίνεται... θα τότε χάσουμε τον λογαριασμό!.. (Χτυπώντας τον συνέχεια). Να... να... να... να σου 'πό εγώ!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κιοπόγλου κιοπέκ!.. (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Τώρα, τώρα θα ιδείς, παλιογκιασούρη... ποιος είναι ο Σελήμ μπέης!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον ακολουθεί χτυπώντας τον). Ωρέ, θα σε κάνω 'γώ με τα σέλινα... που θα με 'πείς εμένα αγγούρι... (Τον χτυπάει). Να και τούτη!.. (Τον ξαναχτυπάει). Να κι εκείνη!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αλλάχ!.. (Εξέρχεται σιγά-σιγά προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Έννοια σου... και θα σε κανονίσω εγώ... χαμένε. (Σε άλλο τόνο). Δερβέναγα, Βελή!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, διαταγές, εφέντ' Σελήμ!

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τρέξε γρήγορα... απ' έξω είναι ένας κακομούτσουνος ξυπόλυτος. Να του τσακίσεις τα παιδιά κοντά-κοντά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα 'δώ, ρε... που χώθηκες στο σαράι... Έλα 'α σου 'πώ!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, τώρα να πααίνω 'γώ, εφέντ'... τσαμπούκ-τσαμπούκ... να το φκιάχνω ένα σουλτάν μερεμέτ' καλό-καλό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Τελικά πόσο ήρθαμε, ρε παιδιά; Άντε βρέσε τώρα... Καλά το είπα εγώ ότι θα τότε χάσουμε τον λογαριασμό. (Φωνάζει προς το σαράι). Έλα 'δώ, ρε... που λάκισες... Έλα... έχουμε και δεύτερο ημίχρονο!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται ξαφνικά από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ Κουρνακιόζμπρια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τόμπολα!.. Τώρα αρχίζει το δεύτερο ημίχρονο...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ, χαντακωμένο... πο, 'σύ, ωρέ, να φκιάχνεις νταβαντούρια και ντράβαλα και να χαλνάς το ραχάτ' του εφέντ' του Σελήμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ τέτοιο πράμα; Τι λες, παλικαρά μου;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ, το εφέντ' το Σελήμ να με κρένει να βρισκω 'δώ απ' όξω κακομούτσουνο και να το σβαρνάω... Γκέγκε, νούκου γκέγκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και επειδή, ρε μπάρμπα-Ντζουρβέναγα... είμαι, ο κακομοίρης, κακομούτσουνος... πρέπει να με βαράτε όλοι σας; Όχι, αν ήμουνα δηλαδή κι εγώ... όμορφος και λεβέντης, (με έμφαση) όπως εσύ...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Κολακεύεται προς στιγμή). Πόγια, ωρέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλω να σου 'πώ: εάν είμαστε όλοι όμορφοι... πώς θα ξεχώριζες εσύ... έτσι με την ομορφάδα σου... με τη λεβεντιά σου... με... με (χαϊδεύοντας το κουμπούρι του Βεληγκέκα) την αρματωσιά σου... Μμ;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Αντιλαμβάνεται το δούλεμα και αγριεύει). Πρα, ωρέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραβιέται γρήγορα. Ξεροβήχει).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, διαταγές του εφέντ' να σε σβαρνάω. Αχά; Άει... γκελ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για κοιτά' ποιος είναι πίσω σου...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Μμ; (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξέρχεται γρήγορα πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού). Αλάργασα!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Δεν βλέπει κανέναν και αμέσως ξαναστρέφει προς το σπίτι). Πόγια, ωρέ... πο, τώρα να σε πααίνω σαν το γάτα το ποντίκα!.. (Εξέρχεται γρήγορα-γρήγορα προς την πλευρά του σπιτιού και μετά από λίγο επιστρέφει). Πόγια, ωρέ Κουρνακιόζμπρια... πο, κακή σ', κακή σου μέρα, ωρέ!.. (Σιγή. Προχωράει λίγο προς το σαράι. Κατόπιν στρέφει και προχωράει αργά προς το σπίτι). Άχάει, χαλάλ', χαλάλ' να σε γένει... χαμένο... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται μετά από λίγο με προφυλάξεις από την πλευρά του σπιτιού. Δεν βλέπει τον Βεληγκέκα και ξεθαρρεύει). Έλα

‘δῶ, ρε... Έλα ‘δῶ τώρα που θύμωσα!.. (Γονατίζει και χτυπάει το μακρὸ του χέρι χάμω). Έλα, ντε... Να σου ‘πῶ εγώ... γρουσουζή...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται αθόρυβα ἀπὸ τὴν πλευρὰ του σπιτιοῦ και ἀρπάζει τὸν Καραγκιόζη, που εἶναι ἀκόμη γονατιστός). Πόγια, ὠρέ μπεζεβέν... (Τὸν χτυπάει συνέχεια). Να, ὠρέ... να, να, να, να...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά, μπάρμπα-Τζουρβέναγα!.. Σιγά... ἔχω κάμει εγχείριση στὴν πλάτη... Μη βαρὰς ἀριστερά... Οχ, οχ!.. Οὔτε δεξιά... Οχ, οχ, οχ!.. (Ξεγλιστράει σιγά-σιγά πρὸς τὴν πλευρὰ του σαραγιοῦ).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Τὸν ἀκολουθεῖ χτυπώντας τὸν). Να, ὠρέ!.. Να, να...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρὶς να φαίνεται). Αμάν!.. Σιγά... Σιγά, μπάρμπα-Βεληγκέκα!.. Οχ... Ουχ... Θεμά το γονιό σου, γρουσουζή... (Σε ἄλλο τόνο). Αλάργασα!.. (Μικρὴ σιγή). Άσα... με τὶς υγείες μας...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται πάλι ἀπὸ τὴν πλευρὰ του σαραγιοῦ). Πόγια, ὠρέ ζαγάρ’... πο, να σε ξαναπιάνω...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται μετὰ ἀπὸ λίγο με φόρα ἀπὸ τὴν πλευρὰ του σπιτιοῦ). Ασάπ’!.. Ἰδῶ ‘μαι κι ‘γώ.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Τον πλησιάζει). Πόγια, ωρέ βλάχο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ' πασιλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όπα! Ηρθες, μπαρμπούλη μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Εσύ 'σι, Καραγκιόζη; Πού είσι χωμένος κι δε σι γλιέπου, ουρ' αλεπουδοτόμαρο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κρυμμένος είμαι, θειούλη μου, γιατί με κυνηγάει ο Βεληγκέκας.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Διώχ' τονε, μπαρμπούλη μου, μ' έχει μουρλάνει στο ξύλο. (Κλαίει άγαρμπα). Αα... αα... αασα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Στον Βεληγκέκα ενώ τον πλησιάζει). Αλήθεια κρένει, ουρέ γουρνομούτη; Εκουπάνησες τ' ανηψούδι μ';

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, το Κιουρνακιόζμπρια να έφκιαχνε στο εφέντ' το Σελήμ νταβαντούρια και ντράβαλα πολλά-πολλά!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά... Ι τώρα θα ιδείς, έρμε, νταβαντούρια κι ντράβαλα, απ' θα σ' κάμου ιγώ ισένα... χαντακουμένου... λεχρίτ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωωω-ωχ... προμηνύεται θερμό επεισόδιο μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων. Ε, ρε, τι έχει να γίνει...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ βλάχο... πο, μένα κρέν'ς έτσ'; Πο, 'γώ νά 'μαι παλ' κάρ'!.. (Πλησιάζει τον Μπαρμπαγιώργο με άγριες διαθέσεις).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Απωθώντας τον). Άει 'σια πέρα, πιδι μ'... άει 'σια πέρα...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Πλησιάζει πάλι τον Μπαρμπαγιώργο). Πόγια, ωρέ, να σε σβαρνάω!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον πιάνει, τον σηκώνει λίγο και ύστερα τον ακουμπάει πιο πίσω). Κάτσε εκεί απού σε μπήγω.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ωρέ, να σε χαλνάω!.. (Τον πλησιάζει πάλι).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον πιάνει πάλι, τον σηκώνει λίγο και μετά τον ακουμπάει με φόρα πιο πίσω). Ωρέ, κάτσε 'κει απού σε μπήγω... Μμ!..

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, 'γώ να ρίχνω τα κουμπούρια ψηλά στα βιλαέτια...
σντάβρρρ... σντάβρρρ... σντάβρρρ!.. (Χτυπάει κάτω τα πόδια του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Πλησιάζοντας). Αμ' ιώρα 'ναι, χαμένε, απού
δεν θα προκάμεις να βγάλ'ς μήτε κουλοκοτρουναιίκου σουγιά... (Τον
χτυπάει). Να... να... να, πασιλά... να... να... να... (τον ρίχνει κάτω και
τον πατάει) να... να... να, γουρνομότη!.. Να, θεουκιρατά!.. Θεμά το γονιό
σ'...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Σηκώνεται σιγά-σιγά). Πόγια, ωρέ βλάχο!... (Στρέφει
και προχωράει προς το σαράι). Πόγια, ωρέ, να σε χαλνάω άλλη ώρα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον ακολουθεί από κοντά και τον χτυπάει με
τα χέρια του). Να, να, να, χαντακουμένε!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Συνεχίζει να χτυπάει, αλλά το κενό). Να... να...
να... (Αντιλαμβάνεται ότι έχει φύγει). Α, έφυγε... (Στρέφει προς το
σπίτι. Φωνάζει στον Καραγκιόζη). Πού εισ', ουρέ σαφρακιασμένου;
Άει, έλα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εδώ 'μαι... έρχομαι, έρχομαι... (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σπιτιού). Τι έγινε... έφυγε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ωρέ, τις έφαγε... κι έφυγε, πάει... Μα... δε μ' λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τί 'ναι, τί 'ναι; Ε... θυμήθηκες τίποτα, μπαρμπούλη μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Με στόμφο και εντελώς ξαφνικό υπέρμετρο ενδιαφέρον). Είσι καλά-καλά, πιδάκι μ'... ή να βάλου τις φωνάρες; Ααά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν βλέπεις; Λίγο στραπατσαρισμένος, θειούλη μου. (Τινάζεται με το χέρι του). Και κάπως ζαλισμένος απ' το πολύ ξύλο.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Στάκα, ρε, να σι τινάξω κατά πώς ξέρου 'γώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; Να... να με τινάξεις κατά πώς ξέρεις εσύ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά. Άει, γύρνα απ' την άλλη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απ' την άλλη; (Στρέφει προς το σπίτι). Τι διάολο λες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Στάκα, στάκα, να σι περιαδράξω καλά... Μμ; (Τον πάνει από τις μασχάλες και τον κουνάει πάνω-κάτω). Ιέτσ'!.. Ιέτσ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμάν... Σιγά, ρε μπάρμπα!.. Τι διάολο, για κουρελού με πέρασες; Αμάν!.. (Του φωνάζει). Έεεε... μπρρρ!.. Όπα... εντάξει. Άσε με...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ... ιντάξ'; (Τον αφήνει). Δε... δε θες άλλη μία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, όχι... να μου λείπει... (Στρέφει προς αυτόν. Μικρή σιγή). Για πες μου τώρα τα νέα σου... Πώς μου τα περνάς; Από υγεία καλά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Καλά!.. Μό' 'στείλες χαμπέρι να 'ρθώ 'σια 'δώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ήρθ' ο Κολητήρης; (Σε άλλο τόνο). Ναι... να σε ιδώ, ρε μπάρμπα... ε, να μάθω και τι κάνεις, πού 'χα καιρό ν' ακούσω νέα σου.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Και γιατί δε 'ρχόσουνα ατός σου 'σια πάν' στη στάνη, ουρέ σπληνιάρικου... να φας κι κάτι τις κι να στυλωθείς κομμάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δουλεύω, μπαρμπούλη μου. Δουλεύω εδώ στο σπίτι του γέρο-Δημήτρη και δεν μπορώ να φεύγω όποτε θέλω 'γώ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μ' άμα 'ν' έτσ', άλλη βουλά που θέ' νά 'ρθου, θα σ' φέρου ιγώ καλούδια, απ' ούλα! (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... Κι εγώ, μόλις θα πληρωθώ, θα σου πάρω καμπόσα σούκα από 'κείνα που σ' αρέσουνε!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, να παγαίνου τώρα... Γεια σ', Καραγκιόζ'!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... Στο καλό!.. (Στρέφοντας προς το σπίτι). Για να πάω κι εγώ να ιδώ τι γίνεται μέσα, θα με ψάχνουνε σίγουρα... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη, να σου 'πώ: το φαγητό είν' έτοιμο... τον μπαρμπά όμως τον έχει πάρει ο ύπνος... πάμε λίγο έξω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Και δεν πάμε;

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Δεν μου λες... τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα!.. Ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος... τι να σου λέω.

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, πες μου, πες μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ήρθε, που λες, ο Σελήνης ο Αξιωμακούτος... τον είχε, λέει, καλεσμένο ο γέρος.

ΚΟΠΕΛΑ Δεν αποκλείεται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον έδειρα...

ΚΟΠΕΛΑ Σώπα... αχ, μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στέλνει αυτός τον Βεληγκέκα... μ' έδειρε.

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία, που μ' έδειρε;

ΚΟΠΕΛΑ Όχι... αλλά... για συνέχισε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Συνάμα έρχεται ο θείος μου ο Μπαρμπαγιώργος... δέρνει τον Βεληγκέκα.

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, υπέροχα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον είδες τον Μπαρμπαγιώργο... σ' άρεσε;

ΚΟΠΕΛΑ Τον είχες ειδοποιήσει γι' αυτό που λέγαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... κι ήρθε πάνω στην ώρα, αλλιώς ακόμη θα με κοπάναγε ο Βεληγκέκας.. Τον γρουσουζή... κι έχει, θεμά το γονιό του, κάτι χερούκλες... Παναγία μου!..

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, Καραγκιόζη... σε θαυμάζω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που τις έφαγα; Μωρέ, μπράβο... καλό κι αυτό!..

ΚΟΠΕΛΑ Όχι... δηλαδή...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τελικά δεν μου 'πες; ο Μπαρμπαγιώργος σου άρεσε;

ΚΟΠΕΛΑ Χμ... δεν είναι κι άσχημος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... Άσε, θα ιδείς κι άλλους.

ΚΟΠΕΛΑ Πολλούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άρκετούς... όρεξη νά 'χεις... Τώρα πάμε μέσα, μπας και ξύπνησ' ο γέρος, να φάμε τίποτα, γιατί, ξέρεις, το ξύλο ανοίγει την όρεξη.

ΚΟΠΕΛΑ Άντε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Εγώ, να φαντασθείς... απ' το πολύ το ξύλο που έχω φάει στη ζωή μου... δεν μου κόβεται η όρεξη ποτέ... Ποτέ! (Σε άλλο τόνο). Πάμε μέσα... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΟΠΕΛΑ Ναι, ναι... (Τον ακολουθεί).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική, που μετά απο λίγο σταματάει). Ε,

ρε, κατέβα, Χριστούλη μου... να σε κεράσω ένα 'καποσταράκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κυρά, άλλος... Κάνε εσύ τάχα πως ετοιμάζεις το τραπέζι και... όπως τα είπαμε. Πάω... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Ρε... ρε, καλώς τονε το Σταύρακα το βαρύ!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Βαρύς για...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον μάγκα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μάγκας για...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τον ντερβίση.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και ντερβίσης!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συμπληρώνει) Για...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπαρδόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Τι έγινε, ρε παλιομακαντάση;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, τι να γίνει, ρε βλάμη Καραγκιοζέα; Αναδουλειές... κεσάτια... και τα τοιαύτα, νά 'με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, κάτι που λέω να φτιάξω... είσαι μέσα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άκου', λέει... Ρέστος και ταπής είμαι... και σκέτος, νά 'με... Μέσα και με τα χίλια!.. Αλλά... δεν μας το κάνεις λιανά, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτι καλό. Αλλά ακόμη δε... δεν μπορώ να σου 'πώ.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Με απογοήτευση). Τρίχες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι 'πες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Με εκνευρισμό). Είπα τρίχες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι και τρίχες... ακόμη δεν σου είπα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Με θυμό). Τρίχες και μπούρδες... και σαχλαμάρες, νά 'με!.. Και άντε, γεια... (Στρέφει προς το σαράι). Άμα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Κοίταξε 'κει, ρε, που θόμωσε από τη μια στιγμή στην άλλη... Τι διάλο... ζοχάδες έχει; (Στρέφει και εξέρχεται προς

την πλευρά του σπιτιού. Χωρίς να φαίνεται). Τι έγινε, ρε κυρά;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται κάπως απότομα). Έλα 'δώ εσύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αμάν!.. Σιγά, ρε γέρο... και με κοινοχόλιασες, θεμά το γονιό σου!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πού ήσουνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται χαμηλόφωνα). Δεν ξέρεις τώρα; Κάποιος ερχότανε κατά 'δώ και... τον έδιωξα. Καλά δεν έκανα;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε; Ναι, ναι... Μπράβο!.. Αλλά, ας φάμε τώρα... Έλα, Αννούλα.

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, μπαμπά... Καραγκιόζη, θα μας κάνεις παρέα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται) Ε; Γιατί όχι; (Χαμηλόφωνα). Δε μου λες, κυρά... σου άρεσε αυτός;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται. Επίσης χαμηλόφωνα). Όχι και τόσο... (Πιο δυνατά). Έλα κάθισε από 'δώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... Άντε, καλή μας όρεξη!

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καλή όρεξη, καλή όρεξη!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Και καλορίζικος, Καραγκιόζη!.. Ναι, ναι!

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού. Προχωράει αργά-αργά απαγγέλλοντας μάλλον, παρά τραγουδώντας). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!.. (Σταματάει και φταρνίζεται). Αμφού!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για... για με το μπαρδόν!.. Εγώ έχω μια δουλίτσα εδώ απ' όξω. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, πλησιάζει τον Μορφονιό και τον σκουντάει σιγά στον ώμο). Ε, κύριος!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Μένει απαθής).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον ξανασκουντάει πιο δυνατά). Έεε... κύριος!.. Ψιτ...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Ξεκινάει πάλι να προχωράει αργά προς το σαράι, ενώ

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι. Φτού σου!.. Φτού σου!.. (Στο κοινό). Είπα κι εγώ... σαν γνωστό τούτο το ζωντόβολο... (Ξεροβήχει. Στον Μορφονιό). Ρε, εσύ έγινες ολόκληρος άντρας... Και τι άντρας; Χαρά στην νια που θα σε πάρει!.. (Στο κοινό). Ούτε φύλλος στον κόρφο της...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Με ζητήσατε, ουίτ... Τι με θέλετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τι σε θέλω που σε ζήτησα; Ε... έλεγα, μωρέ, να σε γνωρίσω σε μια κοπέλα, αλλά δεν ήξερα ότι έχεις ομορφύνει τόσο πολύ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Έχω, ουίτ... Γί' αυτό θα πρέπει κι αυτή να είναι πολύ ωραία... αλλιώς, ουίτ... λυπούμαι, δεν μπορεί να συμβεί κάτι μεταξύ μας!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό φοβάμαι κι εγώ... και γί' αυτό λέω... να μη σε κρατάω άλλο...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ. (Μικρή σιγή). Ε... να πηγαίνω τότε. Χαίρετε!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... Χαιρετισμούς στη μαμά σου.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Ρε, τι 'ν' τούτο, ρε παιδιά; Παναγία μου... Για... για να πάω μέσα να φάω τίποτα... (εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού) γιατί πολλή δουλειά έπεσε...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα, καλέ Καραγκιόζη, θα κρυώσει το φαγητό σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άσα... εγώ, είπαμε: πάνω απ' όλα το καθήκον!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το καθήκον... το καθήκον... Μπράβο! Έτσι σε θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... έτσι είμαι 'γώ... Βέβαια!.. Δώσε μου εμένα καθήκον, κι άσε με... Άσε με χωρίς φαί... άσε με χωρίς νερό...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Έ, όχι και χωρίς νερό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Που λέει ο λόγος...

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εγώ πάω στον καφενέ... Καραγκιόζη, έλα λίγο έξω να σου 'πώ κάτι και μετά κάθεται και τρώς με την ησυχία σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... ναι, αφεντικό... πάμε... Άλλωστε είπαμε... δεν είπαμε; Πάνω απ' όλα το καθήκον!.. Έτσι δεν είναι;

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έτσι, έτσι... μπράβο! (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Που λες, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αφεντικό...

ΓΕΡΟΣ Παρέλεια, μπρε παιδί μου, να σου ειπώ πριν πώς ανάμεσα σ' αυτούς που γυροφέρνουν την κόρη μου υπάρχει και κάποιος που, εδώ που τα λέμε... εγώ, καταλαβαίνεις... δεν θα είχα αντίρρηση να γίνει κάτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου 'πεις!

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... Είναι, ξέρεις, ένας λαμπρός νέος... αξιωματικός εδώ στο σαράι και την αγαπάει πάρα πολύ... Κατάλαβες; (Πιο έντονα). Πάρα πολύ, πάρα πολύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι η Αννούλα; Τον αγαπάει κι αυτή;

ΓΕΡΟΣ Δυστυχώς, όχι. Αλλά δεν θα της περάσει!.. Θα επιμείνω εγώ... θα βοηθήσεις λίγο κι εσύ... μα, με το καλό... μα, με το άγριο... θα το ειπεί το ναι. Σου είπα, είναι εξαιρετικός νέος... παιδί διαμάντι. (Πιο έντονα). Διαμάντι, διαμάντι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αξιωματικός είπες;

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι, ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τούρκος;

ΓΕΡΟΣ Ε... έτυχε να είναι Τούρκος... τι να κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σωστά... Τι να κάνουμε;

ΓΕΡΟΣ Το λοιπόν, Καραγκιόζη... από σένα θέλω και στην περίπτωση αυτή να κάνεις το καθήκον σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εννοείται, τι... Και δεν μου λες... πώς τον λένε τον νέο;

ΓΕΡΟΣ Σελήμ μπέη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Σελήνης είναι; Α... μείνε ανήσυχος... Πες πώς τό 'κανα κιόλας!.. (Στο κοινό). Ε... δεν τό 'κανα, παιδιά; Ωρέ, τό 'κανα, λέει... Χα, χα!.. Και με το παραπάνω!.. Θα το θυμάται ο Σελήνης... ου... χρόνια!

ΓΕΡΟΣ Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα, τίποτα, αφεντικό... Άντε μου εσύ στον καφενέ σου κι έννοια σου... εγώ πάνω απ' όλα το καθήκον μου... Πάνω απ' όλα!

ΓΕΡΟΣ Μπράβο!.. Πηγαίνω εγώ, άντε κι εσύ μέσα, να φας κιόλας... Και όπως είπαμε. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έννοια σου, έννοια σου... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω

προς την πλευρά του σπιτιού). Ωρέ, θα... θα φάω, λέει... Μανούλα μου...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη... ξέρω τι σου είπε... δεν χρειάζεται να μου 'πείς τίποτα. Κάτσε φάε με την ησυχία σου... Καλή όρεξη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Έννοια σου... και δεν μου λείπει... (Αρχίζει να τρώει γρυλίζοντας). Ουμ ουμ... ουμ ουμ ουμ... (Βήχει).

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Σιγά, καλέ!.. Θα πνιγείς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται τρώγοντας). Μπα... μη φοβάσαι... ξέρω κολόμπι... (Συνεχίζει να τρώει με θόρυβο). Μμ... άλλο τίποτα δεν έχει;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Τί 'πες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται, ενώ τρώει). Φαί, λέω... δεν έχει άλλο; (Βήχει). Τίποτα κόκαλα, να τα περάσω δεύτερο χέρι; Κανένα γιαούρτι, ξέρω 'γώ... ληγμένο; Αυτό... αυτό εδώ τι είναι; (Τρώει). Ουμ ουμ...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, όχι αυτό!.. Μήνη!.. Καλέ, αυτό είναι η πατοαβούρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται τρώγοντας με θόρυβο). Ωραίο πράμα!.. (Με λιγούρα). Μμμ... όλο βουτυράντζα!.. (Συνεχίζει να τρώει με θόρυβο). Αμ... αμ... αμμ...

Σκηνή Γ'

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας αστεία, ενώ από πριν ακούγεται εόθυμη ανατολίτικη μουσική). Έχεχε...

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμμ!

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καλέ, δεν ακούς; Κάποιος έρχεται κατά 'δώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε, το γρουσουζή... ώρα που τη βρήκε, θεμά το γονιό του... Για να πάω να ιδώ... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Ρε... καλώς τονε τον Σολομό... τον πολύ καλό μου φίλο!

ΕΒΡΑΙΟΣ (Η μουσική σταματάει). Έχεχε... καλησπέρας!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλησπέρα... καλησπέρα!.. (Πλησιάζοντάς τον). Τι κάνεις, ρε ξεβιδωμένε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχέ, εγκώ να είμαι καλά... πολύ καλά. Εσύ... εσύ, κουζούμ Καρακοζαρίνο... καλά; Χαμπάρια καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, καλά, Σολομέ μου...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εσύ παρήγγειλες θέλει εμένα... Έχε...τι, τι, τι... τι με θέλει;
Τι με θέλει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πρώτο και κύριο... να μάθω για την υγεία σου. Τό
'μαθα!

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεύτερο οι δουλειές... Πώς πάνε οι δουλειές σου;
Καλά;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... δουλειές δικές μου πολύ καλά, πολύ καλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο, ρε Χαχαμικό... Μπράβο, ρε Σολομέ!..
Χαίρομαι.. Δεν ξέρεις πόσο πολύ χαίρομαι. Και δεν μου λες... δεν μου
λες...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν παντρεύτηκες... παντρεύτηκες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... όκε. Αλλά, ε... καταλαβαρδούγκος... κάτι 'τοιμάζει
εμένα... κάτι, κάτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Μπράβο!

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... αδερφή δική μου Ρεβέκκα, ξέρεις εσένα... θέλει πάρω
άντρα μου φίλη της Ρασίλ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι και άντρα σου... όχι και άντρα σου! Κάτσε
καλά!

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε, καταλαβαρδούγκος... Ρασίλ πάρει εμένα άντρα... Εγκώ
πάρω Ρασίλ... πάρω Ρασίλ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γυναίκα!

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... καταλαβαρδούγκος. Εγκώ πάρει Ρασίλ... γκοναίκα.
Έτσι, έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, έτσι... μπράβο!.. Και... δεν μου λες, δεν μου λες...
πότε, με το καλό, ο γάμος;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... αδερφό δικό μου, Ααρών... εσένα ξέρεις, ε; Ξέρεις... Όκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ; Πώς...

ΕΒΡΑΙΟΣ Πατρίδα δικό μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... βρίσκεται τώρα στην πατρίδα σου. Μάλιστα. Και;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... πρώτα-πρώτα Ααρών έρθει εδώ πέρα, ε... μετά άλλη 'βδομάδα... γκάμος. Καταλαβαρδούγκος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καταλαβαρδούγκος, καταλαβαρδούγκος.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εγκώ 'πει έρθει γκάμο εσένα... κουζούμ Χατζαβάτος.. άλλος φίλος. Εχέ... Τώρα παγκαίνει. (Στρέφει προς το σαράι). Αντίος, κουζούμ Καρακοζαρίνο! (Εξερχόμενος αστεία προς την πλευρά του σαραγιού). Έχε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια!.. Στο καλό να πας... Αντίο. (Κατ' ιδίαν). Ρε, το Χαχαμικό, το Σολομό... Τον είδες; Όχι, παίζουμε... Αλλά, για να πάω μέσα, να τελειώσω και το φαί μου... Μμ; (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού). Κάτι πράπει να μου 'χει μείνει ακόμη... Ή όχι;

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Αξιωματικό, που ακολουθεί). Ωστε όλα αυτά συνέβησαν το μεσημέρι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Όλα αυτά!..

ΓΕΡΟΣ Τι να 'πώ; Δε... δεν πήρα είδηση. Ειλικρινά λυπάμαι πάρα πολύ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Αντιλαμβάνεστε ότι, όποτερα απ' αυτά... το λιγότερο που μπορώ να απαιτήσω... είναι να απομακρυνθεί αμέσως από την οικία σας αυτός ο αλητήριος. Άλλωστε... ούτε και ο καταλληλότερος είναι.

ΓΕΡΟΣ Μα, δεν έφταιγε ο καημένος... μόλις τον είχα φέρι... δεν είχε καλά-καλά ενημερωθεί. Δεν γνώριζε πρόσωπα και πράγματα, που λέμε. Τώρα όμως...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Θέλετε να ειπείτε πως, αν τώρα ειπώ να επισκεφθώ την Αννούλα... θα είναι καλός μαζί μου; Ή μήπως έχουμε καυγάδες πάλι;

ΓΕΡΟΣ Σίγουρα θα είναι καλός.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τότε, με την άδειά σας... θα το επιχειρήσω. Θα κάνω άλλη μια απόπειρα.

ΓΕΡΟΣ Βεβαίως!.. Πήγαινε και... δεν θα υπάρξει κανένα πρόβλημα. Απολύτως κανένα... Θα έρθω κι εγώ αργότερα. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον αξιωματικό). Γεια σου προς το παρόν... (Εξερχόμενος αργά-αργά προς την πλευρά του σαραγιού). Θα σε διώ πάλι..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Στο καλό... στο καλό!.. (Στρέφει προς το σπίτι και προχωράει μονολογώντας). Ας κάνω κι άλλη μια απόπειρα, λοιπόν... Ελπίζω τώρα να πάνε όλα καλά. Άλλωστε, μπορεί να φταίω κι εγώ λίγο... τον προκάλεσα... τον χτύπησα πρώτος. (Πλησιάζει στο σπίτι. Ξεροβήχει). Για να ιδούμε, λοιπόν... (Χτυπάει την πόρτα).

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Καραγκιόζη... καλέ Καραγκιόζη... δεν ακούς; Κάποιος χτυπάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε, θεμά το γονιό του, να μην μπορεί κανείς να φάει με την ησυχία του...Τι 'ν' τούτο; Ούτε να ρευτώ που προλαβαίνω!.. (Ξεροβήχει). Ποιοσός; (Σιγή).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Ξαναχτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Όπα...
Πάλι εσύ;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γεια σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απορημένος). Γεια σου...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τι κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... ελόγου σου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Πολύ καλά. Ευχαριστώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε αμηχανία). Σπίτι, όλοι καλά;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Άκουσε, Καραγκιόζη... μίλησα με τον γέρο-Δημήτρη
πριν λίγο και μου εξήγησε. Οπότε, μεταξύ μας πλέον... παρεξήγηση καμία!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καμία, ε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καμία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Μάλιστα. Νερό κι αλάτι, που λένε... Ε;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπράβο!.. Νερό κι αλάτι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... το μπερντάχι που έφαγα από τον Βεληγκέκα εγώ;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Κι αυτό νερό κι αλάτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νερό κι αλάτι, ε; Δεν είν' κι άσχημο... (Μικρή σιγή. Απότομα). Άντε φεύγα από 'δώ, ρε... άντε φεύγα από 'δώ!.. 'Μπρός... αλέ!

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Φεύγω... φεύγω... μη... μη θυμώνεις!.. (Στρέφει και προχωρώντας γρήγορα προς το σαράι). Αλλά θα ξανάρθω!.. Μετά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Αλεβουζάν... παρτί... ξεκουμπί!..

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Μετά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μετά; Κόπιασε... και τα λέμε. Χα!.. (Στο κοινό, ενώ εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού). Ρε τι 'ν' τούτος, ρε παιδιά;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Τι είναι, καλέ Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ξανάρθε ο δικός σου. Και θα ξανάρθει λέει... μετά... Κατάλαβες; Ρε, δουλειές που ανοίξαμε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που σιγά-σιγά σταματάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά... κάτι ακούω... Για να πάω να ιδώ... Εσύ δουλειά σου, έτσι; Όπως είπαμε... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Ρε, καλώς τον Νιόνιο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωω... γεια σου, ψυχή μου, Καραγκιόζο!.. Τι κάνεις, τζόγια μου; Καλιά 'σαι... καλιά 'σαι... καλιά 'σαι... (πιο έντονα) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κουνώντας το κορμί του 'μπρός-πίσω σαν να έχει σπασμούς). Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... μπράβο σου... μπράβο σου!.. (Μικρή σιγή). Και τι με θέλεις, μπερτοδουλάκο μου, και μου έστειλες αμπονόρα κάλεσμα με το μολυντήρι το γιο σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σε θέλω;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!.. Μ' αποθύμησες, παναπεί, φιόρο μου, ή καμία αργολαβία σου φώτρωσε πάλι στο τσερβέλο σου το ραδιενεργό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τα δύο... και τα δύο. Αλλά πιο πολύ ήθελα να σε ιδώ, μωρέ... κι επειδή εγώ τώρα έπιασα δουλειά εδώ πέρα στο σπίτι του γέρο-Δημήτρη... ε, δεν μπορούσα νά 'ρθω ο ίδιος να σε βρω.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Να το, όπου μέ 'βρηκες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... είδες; Για... για πες μου: πώς τα περνάς... είσαι καλά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καλιά 'μαι... καλιά 'μαι... Μα, πήρα γραφή από τον αδρεφό μου τον Άντζουλο... όπου με θέλει, λέει, κοντά του και τ' αποφάσισα να ασκολτσαριστώ δελέγκου... Εκατάλιαβες; Τόμου και ετοιμαστώ, παναπεί... θα αριβάρω στο τζάντε να βάλουμε μπροστά, λέει, μία φάμπρικα... μα μία φάμπρικα, Καραγκιόζο, όπου οι τσέπες μας θα γιομίσουνε... μπακατσέτουλες θα γιομίσουνε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θα γιομίσουνε, λέει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπακατσέτουλες... Παράδες, παναπεί, ψυχή μου... Όβολα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άσε τα όβολα και τα πεντόβολα... Παράδες! Έτσι... Ελληνικά να μου τα λες, για να καταλαβαίνω κι εγώ καμιά κουβέντα, ρε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, τι να είπω κι εγώ, ψυχούλια μου... εσείς ούλοι εδώ πέρα μιλάτε... αλλιώςτικα μιλάτε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμείς;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μιλάμε αλλιώςτικα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ενώ εσείς... μιλάτε κανονικά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον μουντζώνει). Όρσε!.. Εμείς μιλάμε αλλιώςτικα, μωρέ... ή εσείς, που έχετε μπερδέψει τα Ιταλικά με τα Τούρκικα... και τα Φράγκικα με τα Παλιοελλαδίτικα και τ'άχετε κάνει χαρμάνι και δεν μπορείτε να καταλάβετε ο ένας τον άλλο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και τι έχει να κάμει ευτοόνο, τζόγια μου; Εγώ σου μιλιάρω, παναπεί... για το προπαίτιο σου μιλιάρω... Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να καταλάβω, μωρέ; Τι είν' αυτό το παραπέτι; (Σε άλλο τόνο). Παναγία μου...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ... για πε' μου: εκείό το ψηλό, όπου κρεμάν' τσι καμπάνες... πώς το λένε στο τζάντε, α; Πώς το λένε... πώς το λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... εμένα ρωτάς; Πώς... πώς το λένε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καμπαναρίο το λένε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα!.. Και λοιπόν; Κι εμείς το λέμε καμπαναρίο.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, που το λέτε καμπαναρίο... Κονταναστάσι το λέτε... (Χτυπώντας τα πόδια κάτω δυνατά). Κονταναστάσι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σιγά, να μην το λέμε Κοντοχαράλαμπο... (Στο κοινό). Άκού', Κονταναστάση... (Ξεσπάει σε δυνατά γέλια). Χα, χα, χα, χα, χα χα!.. Κωδωνοστάσι θέλει να 'πεί... Ρε, τι πάθαμε... Χα, χα, χα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναι, γέλα... γέλα, όπου σου καθαρίζουνε... αβγά σου καθαρίζουνε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... το είδες; Τέλος πάντων, ρε Νιόνιο... το θέμα είναι που μας φεύγεις... (Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Μα τώρα... σοβαρά μιλάς;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε, ψυχούλια μου, φεύγω. Φεύγω και πάω καλιά μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... οι τζογούλες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, μπερτόδουλε... δεν τσ' αφήνεις, παναπεί, τσι μπαρτζολέτες; Αποίες τζογούλες, ψυχή μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νιόνιο...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι 'ναι, ωρέ τελώνιο τση κολάσεως; Τι έχεις, ωρέ σκύλε, γεννημένο μέσα στο τσερβέλο σου και δεν λες, ωρέ άτιμε, να το ξεγεννήσεις, α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν κάποια όμορφη κοπέλα σε θέλει γι' άντρα της... φεύγεις ή μένεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όμορφη είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολύ όμορφη!.. Και με προίκα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωχού... βουρλισία θέ' να μού' ρθει!.. (Ξαφνικά σε άλλο τόνο). Ωρέ, μπας και με κογιονάρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν σε κοροϊδεύω; Όχι... καθόλου... Μιλάω σοβαρά.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, κοιτάξτε, παιδόπουλα... για να ιδείτε ποιος μιλάει σοβαρά... (Σε άλλο τόνο). Και τι μου λες, φιώρο μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άκουσε, Νιόνιο... επειδή, όπως είπες, κάτι έχω στο μυαλό μου και επειδή είναι πολύ καλό... δεν θα φύγεις για το νησί, αν δεν σου 'πώ εγώ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και δεν μου λες... δεν μου λες, ψυχούλια μου... ποια είναι η τζογούλα; Τήνε ξέρω, παναπεί... τήνε ξέρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι το θες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, πες το, που να έμπει ο διάολιος μέσα σου, να έμπει... Πες το και με λίγωσες, άτιμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε, ρε Νιόνιο... να 'δούμε πρώτα αν σε θέλει κι αυτή.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωω... Καραγκιόζο... Λες, να μη με θέλει... λες να μη με θέλει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... ξέρω κι εγώ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωχ, Καραγκιόζο, τόμου και δε με θέλει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τόνε χάνεις τον Νιονιάκη σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τόνε χάνω, ε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τόνε χάνεις τον Νιονιάκη σου, τζόγια μου... τόνε χάνεις, ψυχή μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στάσου, ρε Νιόνιο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Καραγκιόζο... σου το λέω, παναπεί, και σου το υπογράφω πως, τόμου και δεν με θέλει... θα πέσω... στο πέλαγο θα πέσω... και θα κολυμπάω σαν σκύλος... (στρέφει προς το σαράι) μέχρι που να με βρουνε αρόδου πρησμένο!.. Εκατάλιαβες; (Πιο έντονα ενώ εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού). Πρησμένο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Ασαμάν... φωτιά που πήρε ο Νιόνιος... πιιι!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού. Χωρίς να φαίνεται). Για... πού 'σαι, ρε κυρά;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται σχεδόν ταυτόχρονα). Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα... εδώ είμαι!.. Με θέλεις κάτι;

ΚΟΠΕΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ε; Ναι. Ε... δεν μου λες; πάμε λιγάκι έξω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έξω; Και δεν πάμε... Άκου', λέει...

ΚΟΠΕΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Έλα να σου
‘πώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Την ακολουθεί). Τι ‘ναι, βρε; Για πες μου... τρέχει
τίποτα;

ΚΟΠΕΛΑ (Στρέφει προς το μέρος του). Αυτός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο... ο... ο... αυτός;

ΚΟΠΕΛΑ Ναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι;

ΚΟΠΕΛΑ Έλα... δεν το κατάλαβες; Αυτός... μου... μου άρεσε αυτός,
καλέ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι; Άει στο διάλο!..

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, ναι, ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, κυρά... και καλά στέφανα!.. (Σε άλλο τόνο). Α,
μπράβο... Το είδες;

ΚΟΠΕΛΑ Λες να με θέλει κι αυτός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Επαναλαμβάνει τα λόγια του Σιορ-Διονύσιου). Λες, να μη σε θέλει; Λες, να μη σε θέλει; (Σε άλλο τόνο). Ε, ρε μανούλα μου...

ΚΟΠΕΛΑ Κάτι ξέρεις και μου το κρύβεις, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλύτερα να το μάθεις από τον ίδιο.

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, πώς... πότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θά 'ναι πολύ μακριά... Αν βιαστούμε λίγο...

ΚΟΠΕΛΑ Θα τον προφτάσουμε; Αχ, πάμε, Καραγκιοζάκη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάμε, λέει; Απορώ πώς δεν έχουμε φύγει ακόμη!..

ΚΟΠΕΛΑ Μια στιγμή να κλειδώσω... (Τον προσπερνάει και πλησιάζει στο σπίτι. Κλειδώνει την πόρτα και ξαναστρέφει). Πάμε... πάμε! (Τον προσπερνάει πάλι και προχωράει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν κρατιέσαι, μαϊμουδίτσα... Ε; 'Μπρός... πάμε! (Στο κοινό, ενώ ακολουθεί την κοπέλα). Φίλοι μου αγαπημένοι... γεια σας και χαρά σας... Εδώ η παράστασή μας "ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ" έλαβε τέλος... Νά 'σαστε όλοι καλά. Και... ό,τι μυστικό έχετε... είπαμε: εδώ... σε μένα... Γειάσα σας... γεια σας!.. (Εξέρχονται και οι δύο προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

